Василь ВОЗНЯК

В Національному педагогічному університуті імені М.П. Драгоманова відритий для всіх охочих дискусійний клуб української сучасної літератури створений осередком „Молода Просвіта”. За більш як півроку існування клуб здобув чимало прихильників. Метою дискусійного клубу є популяризація серед молоді доробків сучасних українських письменників. Учасники дискусійного клубу збираються щочетверга в преміщенні педуніверситету і обговорюють поезію або прозу нинішніх метців пера. З моменту створення клуб набув низку змін та вдосконалень: зокрема з’явилось постійне приміщення (люб’язно надане викладачем кафедри української літеретури та ініціатором створення трупи „Вавилон” Іриною Віталіївною Савченко), кількість відвідувачів літдискусклубу стала більш-менш сталого, а також відбулась зміна ведучих. Спочатку клуб координувала Тетяна Михайлова, тодішній замредактор університетської газети „Драгомановець”, але згодом коли Тетяну підвищують до головного редактора ведучою клубу стає Людмила Завацька. Літклубом вже обговорено ряд творів, серед яких Ірен Роздобудько „Ґудзик”, „Дванадцять або Виживання жінки в умовах не придатних до життя”, „Амулет Паскаля”; Юрій Андрухович „Таємниця”, Любко Дереш „Намір”, Марія Матіос „Шоденник стаченої” та „Солодка Даруся”; „Приворотне зілля” Братів Капранових. 22 листопада розглядалася антологія поезії двохтисячників „Дві тонни”. В подальшому планується обговорення таких творів: Ярослава Литвин „Ігри”, Роман Скиба поезія, Юрій Андрухових „Рекреації”, Любомир Литвинчук „Подорожатор”, казки Сашка Лірника та інші. Не виключено, що за деякими творами сучасників будуть проводитися аудіослухання. Особливістю дискусійного клубу української сучасної літератури є те, що він немає ніяких консервативних рамок чи обмежань
щодо обговорюється твірів, це дає можливість будь-якому читачеві, не будучи літературним критиком приймати активну участь у літературній дискусії.
Варто зазначити, що вже згадана Людмила Завацька добряче обдумала „сюжет” розгортання клубу: знайомство, обговорення прочитаного, чаювання, запис думок до „книги відгуків”. Мабуть для неї література це щось більше ніж слова, тому складається враження що її ентузіазму та

творчому натхненню немає меж. Тому не дивно, що її перу належить низка новел та поезій. І зовсім нещодавно, 20 листопада, Людмилу обрали ще й головою Макарівського районного осередку «Молодої Просвіти». Тепер вона має намір долучити до просвітянського літературного клубу, ще й талановиту молодь з рідного району.